

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 117.

11. Października 1824.

Wiadomości krajowe.

— Ze Lwowa. —

O k ó l n i k i

C. K. Rządu krajowego.

Względem płacenia podatku spadkowego, osobistego i klasycznego na r. 1825 tudzież zarobkowego za 1825, 1826, 1827.

Najjaśniejszy Pan najwyższym listem gabinetowym z d. 10. Sierpnia r. b. raczył rozporządzić, że podatki: spadkowy, klasyczny, osobisty i zarobkowy, iak w roku bieggącym 1821 płacone były, także i w przyszłym roku 1825 rozpisane być mają.

Co się tycze podatku zarobkowego w szczególności, takowy płacić się ma w nowym z r. 1825 poczynającem się tryenniom t. i. w r. 1825, 1826 i 1827 podług przepisów najwyższego Patentu z d. 31. Grudnia 1812, Okólnika z dnia 4. Stycznia 1822 i podług klas Okólnikiem z d: 11. Października 1822 oznaczonych.

Ta najwyższa Uchwała stosownie do Dekretu wysokiej Kancelaryi nadwornej z d. 20. Sierpnia r. b. Nro. 25449 podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

We Lwowie d. 7. Września 1824.

(Podpisy.)

O postępowaniu z wierzycielami intabulowanymi, które w drodze egzekucyi poprzedzać powinno sprzedaż dóbr nieruchomości niżej szacunku.

C. K. najwyższy Sąd Sprawiedliwości za porozumieniem się z C. K. nadworną Komisją w rzeczach prawodawstwa postanowił, że Dekret nadworny z d. 8. Stycznia 1808 względem trzeciego terminu licytacji, wtenczas tylko zastosowny być ma, jeżeli długi w czasie prosonej licytacji intabulowane, razem wzięte, wartości dóbr w akcie szacunkowym podanej oczywiście niedochodzą. Gdzie długi wcielone wartości dóbr aktem szacunkowym oznaczoną przewyższają, albo jeżeli przynajmniej względem tego zachodzi wątpliwość, wtedy, w pierwszym Edykcie względem sprzedaży dóbr, pod egzekucyją podciągniętych, tylko dwa terminy rozpisane być mają. Jeżeli ani na pier-

wszym, ani na drugim terminie tyle przynajmniej za te dobra ofiarować nie będą, ile szacunek onychże wynosi, wtenczas przepisy §. §. 148 do 152 Galicyjskiej Ustawy sądowej zachowane być mają, i dopiero, gdy intabulowani wierzyciele oświadczenia swoje podadzą, trzeci termin rozpisac należy. Gdyby w przypadku; że długi wcielone, nie dochodzą szacunku, a zatem trzy terminy rozpisane były, nie ofiarowano ceny kupna wszystkim długom wcielonym wyrównywaicęcy, wtenczas po trzecim terminie z wierzycielami w traktowanie wchodzić należy, i po ukończeniu tychże z zachowaniem przepisów §. §. 148 do 152, Gal. Ustaw. Sąd. ozwarty termin rozpisac.

Co do powszechnej wiadomości podaje się.

We Lwowie dnia 4: Września 1824.

(Następują podpisy.)

Przepisy iak mają woźnice na gościńcu omiiać iedno drugiego.

Zważając, że tamowania przejazdu na gościńcu b, od nieiskiego czasu częścicęcy, osobliwie, gdy szeroko ładowane bryki spotykają się, z tęg szczególniej przyozyny wyderzać się zwykły, iż osetokroć woźnice albo oskiem nastąpić z drogi niechęć, alboteż tylko z tęg strony zbaczają, która się im podoba; przeto wysoka nadworna Kancelaryia w skutek Dekretu z d. 17. Czerwca r. b. Nro. 17724/1913 spowodowaną została rozporządzić iako środek ostrożności nadal potrzebny, że powozy od strony konia siodłowego t. i. lewéj strony na gościńcu omiiać się mają.

Kto niniejszego przepisn przestrzegac nie będzie, podpadnie karze z ZR. M. K. dla apprehendenta przeznaczonęj.

Wszakże apprehendent nie jest mocną odbierać natychmiast i bezpośrednio tę karę pieniężną od woźnicy, tylko o tęg najbliższej Zwierzchności miejscowéj lub dystryktowéj doniesić ma, do któręj potém nalezyć będzie zawinioną karę, od przestępcy odebrać i takową apprehendentowi iako zasłużoną nagrodę wyplacić.

Wrescie każdy woźnica za przypadki, z powodu nadto szeroko ładowanęj bryki, lub z innęj iego winy a szczególnięj na wazkich dro-

gach wynikłe, będzie wedle przepisów powszechnych policji drogowej odpowiedzialnym.
We Lwowie d. 8. Sierpnia 1824.

(Podpisy:)

Doniesienie Lotteryjne.

W skutek najwyższego zezwolenia odbędzie się d. 10go Listopada r. b. w Sali Stanow N. Austr. i pod dozorem Deputowanych C. K. powszechney Kamery nadwornéy, tudzież C. K. Dyrekcyi lotteryjney ciągnięcie wielkicy Lotteryi na piękne dobra Raunach i majątność Gerlachstein.

- 1 wygrywający Numer zyska dobra Raunach albo 20,000 dukatów.
- 1 wygrywający Numer zyska majątność Gerlachstein 5,000 dukatów.
- 2 wygrywające Numery zyskną po 1000 razem 2,000 dukatów.
- 1 wygrywający Numer zysknie po 500 dukatów.
- 1 wygrywający Numer zysknie po 400 dukatów.
- 3 wygrywające Numery zyskną po 300 razem 900 dukatów.
- 3 wygrywające Numery zyskną po 200 razem 600.
- 2 wygrywające Numery zyskną po 150 razem 300 dukatów.
- 8 wygrywających Nrów zysknie po 100 800 dukatów.
- 2 wygrywające Numery zyskną po 50 razem 100 dukatów.
- 2 wygrywające Numery zyskną po 25 razem 50 dukatów.
- 41 wygrywających Nrów zyska po 20 razem 820 dukatów.
- 122 wygrywających Nrów zyska po 10 razem 1220 dukatów.
- 50 wygrywających Nrów zyska po 5 razem 250 dukatów.
- 200 wygrywających Nrów zyska po 3 razem 600 dukatów.
- 1420 wygrywających Nrów zyska po 2 razem 2840 dukatów.
- 8620 wygrywających Nrów zyska po 1 razem 8620 dukatów to jest:

10479 wygrywających Nrów w ilości 45,000 sztuk dukatów Cesarских w złocie albo 506,250 ZR. w W. W.

Dobra żadnymi nieobciążone długami oddane będą natychmiast, a wypłata zysków pieniężnych nastąpi we dni 14 po ciągnięciu, którą zatrudni się zaręczający za nie dóm hurtowny Wiedeński Synów Coitha.

Po ukończeniu ciągnięcia wydany będzie

drukowany arytmetycznie ułożony spis wszystkich wyciągniętych numerów, wraz z ilością wygraney.

Kiedy publicznosc tak dalece ocenić miała widoczne i powszechnie przeważające korzyści tej Lotteryi, dóm hurtowny Synów Coitha czuie się być obowiązany niczego nie zaniedbywać, przezooby ta Lotteryia i nadal wzięcie swoje u szanowney publiczności utrzymać mogła, oświadcza przeto, że aż do ukończenia tej Lotteryi każdy kupujący za gotowe pieniądze 10 losów wiedenasty dostanie bezpłatnie.

Los kosztuje dziesięć ZR. W. W.

Losów na tę Lotteryia, iakoteż na dobra Altenbnch, Irnharding po 10 ZR. na Busk po 15, wreszcie na 5 realności w Badenie po 10 ZR. dostać można tutaj we Lwowie u Hurtownika Józefa Leopolda Singera pod Nr. 132 2/4. Losy na prowincyią zamówione, w listach frankowanych natychmiast na przeznaczone miejsca wysłane będą.

Gazeta Salzburgska z d. 15. Września zawiera co następuje:

W ostatnich dniach upłynionych odprawiono tu znakomite hościelne uroczystości. Najprzewielebniejszy Xiążę Arcybiskup Augustyna Gruber, Prymas Niemiec, ur. Legat Stolicy Apostolskiej it.d., inż pierwey w skutek tego Arcybiskupiey stolicy właściwego prawamiemował przewielebnego Romana Zaengerle, Doktora Teologii, Kanonika Kościoła Metropolitalnego Sw. Stefan, Radcę Konsystoryjalnego xiążęco-arcybiskupiiego, tymczasowego Wice-Dyrektora Wydziału teologicznego, i C. K. Profesora nowego testamentu w Uniwersytecie Wiedeńskim, Xięciem Biskupem w Seckau, tudzież przewielebnego Ignacego Zimmermann, C. K. Radcę Gubernialnego Radcę i Referenta w sprawach duchownych przy Gubernium w Gorycyi, i Kanonika przy Kościele katedralnym w Seckau, Xięciem Biskupem Lavantu. Po najwyższem zatwierdzeniu nastąpiło uroczyste potwierdzenie Xięcia Biskupa Seckauskiego, a dniem późniey Xięcia Biskupa Lewantkiego. Najprzewielebniejszy Xiążę Arcybiskup udał się w tym celu otoczony służebnymi i duchowieństwem do Kaplicy domowey, w której gdy Pełnomocnicy obu najprzewielebniejszych potwierdzonych, Profesorowie Ignacy Ulrich i Dr. Franciszek Wühler w mowach więzku Łacińskim, stosownie do uroczystości mianych, zastęgi ich wystawili, a przewielebny Radca Konsystoryjalny Franciszek Xawery Rieger iako Notaryusz publiczny i Sekretarz najprzewielebniejszego Xięcia

Arcybiskupa w sposobie godnem takiego obrzędu, odpowiedział, nastąpiło potwierdzenie podług zwyczajn w obec znakomitego zgromadzenia. Tak potwierdzeni naysprzewielebniejsi Xiążęta Arcybiskopi, zostali w d. 12. w tutejszym kościele katedralnym poświęceni przez naysprzewielebniejszego Xięcia Arcybiskupa w asystencyi naysprzewielebniejszego Józefa Chryzostoma Pauera Biskupa z St. Poelten i Apostolskiego Wikaryusza waszyskiego C. K. woyska i t. d., tudzież naysprzewielebniejszego Grzegorza Tomasza Zieglera, Biskupa Tynieckiego Prafata Galicyi i Lodomeryi i t. d. Publiczność licznie zgromadzona, była obecna temu rzadkiemu i bodajcemu obrzędowi, i mocno została wzruszoną widząc pięciu Biskupów otaczających ołtarz Pański.

Jego Król. Mość Arcy - Xiążę Ferdynand naczelnie dowodzący w Węgrzech udał się w d. 23. z. u. w podróż dla obezwolenia woysk. Xiążę ten pojechał przez Komorn do Neubäusel.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Jeszcze w d. 16. Września nie wiedziano w Londynie pewnie o losie Yturbida. Zdaje się być niezawodną rzeczą, że w d. 15. Lip. wyładował w małym porcie Soto la Marina na wybrzeżu meksykańskim; atoli wieści o jego uwięzieniu i rozstrzelaniu zdawały się niedostatecznymi, aby na wiare zastęgiwały. Od tego czasu nadeszła Rządowa Gazeta Meksykańska z d. 31. Lipca, położyła koniec wszelkiej niepewności. Zawiera ona mianowicie następujące akta dotycząco się śmierci Yturbida.

1) List Kongressu prowincjonalnego do Jenerałego dowódcy państwa Tarmulipas, z Padylli w d. 28. Lipca treści następującej:

„JW. Panie! Na wiadomość, że Don Augustyn Yturbide przybył na okręcie Angielskim do Soto la Marina, rozkazał Kongres wykonać wyrok z d. 28. Kwietnia. Wyrok ten wyłącza Yturbida z pod prawa, podając go tytułem i pozorem pokazałby się w kramach związkowych. O czem JW. Pan w tym celu jesteś zawiadomiony, abys sam uzupełnił zamiary kongressu, który JW. Panu pod ścisłą odpowiedzialnością zaleca być obecnym śmierci Yturbida, dozwoliwszy mu umrzeć jako obywatelowi.”

2) List Jenerała Filipa de la Garza do Ministra woyny:

„JW. Panie! Donositem JW. Panu z la Marina pod d. 17. takim sposobem uwięzitem

Don Yturbida, stosownie do wyroku z d. 28. Kwietnia uznałem za rzecz potrzebną, stawić go przed kongresem tego Państwa. Dziełszy rano o godzinie 8mej przybyłem do tego miasta, a o godzinie 3ciej spełniłem wyrok, z obawy, aby przez zwłokę nie okazał się publiczny udział. Padilla d. 19. Lipca 1824.

3) Wspomniona gazeta zawiera świadectwo Władz Padylli, że Yturbide jako niewolnik przybył do wspomnionego miasta w d. 19. Lipca rano, i w dniu tymże wieczorem rozstrzelony został, oświadczając, że ciało jego po śmierci widziały. Nakoniec

4) zaświadczenie proboszcza Padilli o śmierci Yturbida.

Skoro wiadomość o straceniu Yturbida doszła do Meksyku, nakazały Władze oznaki radości i ogólne oświecenie.

Podług gazet Londyńskich, miał Yturbide wyładowawszy na brzegach Meksyku, następującą wydać odezwę, (którę dziennik Gwiazda udziela, lecz niesądzi ją być prawdziwą.)

„Meksykanie! wstępniąc na wasze brzegi, muszę was zawiadomić o powodach, które mię skłoniły do opuszczenia Włoch i ukazania się znowu pomiędzy wami. Niesądzę byście na głos mój byli głuchymi. Wiście, że wśród wszystkich okoliczności tylko troskliwością o waszcy sprawie byłem zajęty.”

„Dzisiaj muszę wam oświadczyć, iż według wszystkiego, co podczas moiego pobytu w Europie powziąłem, Hiszpania będąca, pod opieką świętego Związku, ma zamiar przywieść was znowu do postuszeństwa. Drodzy współobywatele! zamyslań o waszym opadku. Nie mogę patrzeć obojętnie na wasze zniszczenie.”

„Staię w pośród was, nie jak Cesarz, ale jako żołnierz, iako ten, któremu z was wszystkich nawięcej zależy na ustaleniu waszcy niepodległości. Mojem naysprzeważniejszym życzeniem przytłumić zawziętość stronnictw, przywrócić spokójność domową, naydroższe z waszkiego dobra, i nadać wam Rząd, któryby się zgadzał z wolą wszystkich.”

„Meksykanie! wkrótce nstyszycie więcej o waszym prawdziwym i wiernym przyjacielu, Augustynie de Yturbide.”

1) Podług doniesień z Limy z d. 9. Kwietnia, woysko Hiszpańskie, tworzące załogę w wspomnieney stolicy, w skutek odezw Wice-Króla Laserny wyhońsły przysięgę wierności Królowi i jego Rządowi.

Ajent francuzki Chasuriau, nieprzyjęty w Kolumbii przybył do Brest, gdzie odbywa kwarantannę. (Równie i przeznaczonemu Ajentowi do Meksyku P. Samuel, jak gazety angielskie wyrażają, zabroniono przystepu.)

Portugalia.

Gazeta Nadworna Lizbońska z d. 4. Września zawiera trzy Król: wyroki względem osób zawikłanych w wypadki z d. 30go Kwietnia. Wyroki te zalecają utworzyć Komisją, mającą odbywać posiedzenie swoje w Wydziale Ministerstwa Sprawiedliwości, dla wyrokowania względem winnych. Powinna mieć na względzie styłko ustawy narodowe, bez względu na formy cywilne, które jedynie dla wspomnianego czasu (od d. 30. Kwiet. do d. 9. Maja) są zawieszane. Prezydentem tęg Komisji, z powodu słabego zdrowia Ministra Sprawiedliwości, D. Manuela Carvalho, mianowany został D. Antonio Gomez Ribeiro.

Do portu Lizbońskiego zawinęło trzy okręty z Brazylii, mianowicie: z Rio, Maranhamu i Para.

Hiszpania.

Obiedwie Gazety wychodzące w Bordeaux: *l'Indicateur* i *le Memorial Bordelais* udzielają pod napisem: »Madryt z dnia 7go Września« następujących wiadomości ze Stolicy Hiszpanii: »Od dwóch dni rozeszła się wieść, że znakomite osoby uwięziono; wistocie w d. 5. około północy dano rozkaz do uwięzienia byłego Ministra Woyny: Cruz, co też o godzinie 2 rano uskuteczono; tenże zaprowadzony do Seminarjum Szlacheckiego, pilnie jest strzeżony. Mówią, że do uwięzienia byłego Ministra dało powód zeznanie Jenerala Capape (którego sprawa teraz się toczy) twierdzącego, iż na rozkaz Ministra Woyny udał się do Arragonii, aby zachęcić lud do powstania i żądać zaprowadzenia Rządu reprezentacyjnego. — C. K. Austriacki Posel (Hrabia Brunetti) w nocy z d. 22. na 23. Sierp. przez straż Hiszpańską pod pozorem zatrzymany został, iż na słowo: »Kto idzie?« nie dał odpowiedzi. Posel ten użalił się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i pytał, czyli straż ma jaką moc pytać się idących powozami osób: »Kto idzie?« inaczej żąda publicznego zadosyćuczynienia. Król na uczynione sobie w tęg mierze przedstawienie, rozkazał, aby żołnierz ten (Królewski ochotnik), który zapomniał względem Posła sprzymierzonego Mocarstwa winnego uszanowania, surowo został naganiony; i by podobnego nie było wypadku, rozporządził,

by straż do osób idących powozami nie wołał: »Kto idzie?« — List z Almeryi z d. 29. Sierpnia zawiera, co następuje: »Wyrok śmierci na 32 buntowników przybyłych z Gibraltaru, dzisiaj wykonano. Cngnet de Montarlot, który się przezwiał »Don Carlos de Malsota« wyznał, że jest Jenerałem Francuzkim Montarlot. Benigno Morales, były wydawca *Zurriego**) naybardziej rewolucyjnego pisma, jakie podczas panowania Hiszpańskich Korteżów wyszło, należy do ukaranych śmiercią.« — Listy z Mancy donoszą, że wiadomość o wypadkach w Taryfie rozeszła się isk błyskawica w tęg prowincyi; lecz spokojność nie była ani na chwilę zagrożona, chociaż postrzegano wielkie wzburzenie umysłów. Na różnych mieyscach uwięziono pewną liczbę osób podejrzaných o uczestnictwo do spisku, który się z Taryfy przeniósł i przywieziono ich do Badajoz, gdzie będą przed Sądem stawieni. Główni hersztowie, którzy w chwili, gdy chcieli iść za broń, zostali uwięzieni, zebrałi już 150 jeźdźców. Główne mieysce tego spisku była Meryda. Wielka liczba żołnierzy nowego zaciągu wciągnięta była do spisku.«

Gazeta Madrycka z d. 2. Września zawiera następujący artykuł:

„Pamplona z d. 23. Września 1824.“
»W dniu 17. t. m. zebrała się nieustająca wojskowa Komisya tego Królestwa, w celu przystąpienia do rozpoznania wypadków zaszłych w mieście Sanguesa w dniach: 10. Lutego, 10., 12. i 13. Kwietnia i 16. Maja t. r., przez które spokojność publiczna, tak ze względu popełnionych kradzieży i okrzyków, isk i ze względu zaszłych bitek, była zaburzona. Oskarżeni: Antonio Labari, Xavier Aranguren, Miguel Erdozia, Francisco Sansol, Dionisio Quintana i Manuel Plano; wszyscy rodem z tutejszego miasta, przekonani, iż wołali: »Niech żyje Konstytucya«, wskazan na toletnią robotę publiczną. Pięciu ostatnich zbiegło. Manuel Otir, również z tęg wojskową wskazany na lat 14 do robot. Siedmiu innych oskarżonych uwolniono, albowiem czas onych uwięzienia uznano za dostateczny karę; i iednakowoż oddano ich pod dozór Burmistrza. Dalej Korregidor Joaquin Ibarra, iż pomimo rozkazu Króla, zalecającego, aby wspomniane osoby stawil przed Sądem, dozwalał im wolności, wskazany na zapłcenie 50

*) Dostrzegacz Austriacki udzielił z tęg pisma kilku wyimków w r. 1823.

dukatów. Taż sama Kommissyia wskazała pod dniem 12. t. m. ośm innych osób, wołających: »Niech żyje Konstytuoya! Niech żyje wolność!« na różne kary. Po zatwierdzeniu tych wyroków przez Jeneralnego Kapitana Nawarry, zostały natychmiast wyhonane.◀

Francya.

Gdy Marszałkowie Francyi przypuszczeni byli dla złożenia hołdu Królowi, Marszałek Moncey był tłumaczem ich uczuć. Król odpowiedział:

»Mości Panowie! Nie zapominam usług, któreście WPanowie Królowi i Francyi czynili. Polegajcie na tém, a przy każdéj sposobności będę się miał za szczęśliwego, gdy WPanom dam dowody Moiego zaufania i przychylności.◀

Do Członków Sądu Kassacynego rzekł Król:

»Mości Panowie! Serce Moie za nadto dotknięte żalem, sżebym wyrazić mógł, co czuję. Atoli muszę WPanom powiedzieć, iż wszystkie siły, którą Mi Bóg udzielił, zawsze dla szczęścia poddanych Moich obracać i zawsze starso się będę panować w duchu Monarchy, którego nam śmierć zabrała. To jest jedyne Moie usiłowanie, Moie jedyne życzenie.◀

»Polegam na stałej i bezstronnej sprawiedliwości WPanów. Tym sposobem wspierać będziecie zamiary Moie, Rządowi Memu nadacie mocy, ziednacie poważenie ustawom, które zaręczać muszą bezpieczeństwo poddanych Moich.◀

Obróciwszy się do mowy Deputacyi, Hrabiego de Seze, jednego z obrońców Ludwika XVI., dodał Król: »Miałem dwóch Braci: jednemu sżużył się WPan z niebezpieczeństwem życia swojego, drugiemu gorliwie i wiernie; postępnym WPan dalej tym torem i jego spółtowarzyszem urzędu, by sżużyć Mi z podobną gorliwością i wiernością.◀

Do Izby Obrachunkowéj:

»Mości Panowie! Nie wyrażę wszystkiego, co czuję; atoli mam nadzieję, że Mi Bóg sżuży siły do wypełnienia wielkich obowiązków, które na Mnie są włożone; ta jest jedyne łaska, o którą dla siebie proszę; przy téj pomocy spodziewam się prowadzić dalej to, co Mój cnotliwy Brat tak wspaniale i szlachetnie rozpoczął. Mości Panowie! Polegam na WPanów staraniu, z iakiem poświęceniem się ważnym sprawom, które WPanom są powierzone; im z większą stałością będziecie w téj mierze postępować, tém pewniéj będziecie Moiego i Francyi zaufania godni.◀

Do Biskupa Hermopolitańskiego:

»Zadam sercu Mojemu gwałt, abym wypenił te obowiązki, które Mi urodzenie i tytuł, iaki posiadam, nakazują. Niechay Duchowienstwo połączy swoje z Moimi prośbami, bym otrzymał pomoc, którém potrzebuję.◀

»Publiczne oświecenie jest nayważniejszą rzeczą, nie tylko dla nas, ale i dla tych, którzy po nas nastąpią.◀

»Starać się będę, iak WPan słusznie powiedziałeś, dalej ciągnąć rżady Brata Moiego. Wspieray Mię WPan. Polegam na iego usiłowaniu.◀

Prezydentowi Konsystorza Kościoła reformowanego, P. Marron, rzekł Król na postuchaniu w St. Cloud w d. 17. z. m.:

»Mości Panie! Poruszony iestem wyrazem boleści, którą Mi Konsystorz okazał. Bądźcie WPanowie pewni téj opieki, iaką wam dawał Król, który nam został wydarty. Wszyscy równe mają prawo do Moiej miłosci, Moiej opieki i sżyczliwości.◀

Prezydentowi Konsystorza Augsburgskiego Wyznania, P. Goeppe:

»Mości Panowie! Przekonany iestem, iż wraz z całą Francyją dzielicie boleść, która Moie rozdziera serce. Bądźcie zapewnieni, iż względem was ten sam zachowam sposób myślenia i téj saméj udzielię opieki, iakiey Król, Brat Mój, Augsburgskiemu wyznaniu i wszystkim swoim nie odmawiał poddanym; mam się za szczęśliwego, gdy mówią, że panowanie Ludwika XVIII. tylko daley się ciągnie.◀

Król choiał, aby początek iego panowania był aktem łaskawości naznaczony. Rozporządzeniem z d. 18. Wrzes. ulagodził karę dla trzydziestu Francuzkich zbiegów, wskazanych na śmierć, że przeciwko Francyi broń podnieśli, iakoteż osmnastu innym za różne przewinienia i występki osądzonym. Pomiedzy ostatnimi iest Frodin, współtowaryz Bertona i Escuyer, który za przestąpienie ustawy względem wolności druku z d. 21. Października 1824 był osądzony. Takim sposobem, wyraża Gwiądza, poczyna się panowanie Karola X., iakim się skończyło Ludwika XVIII. Ostatni akt podpisany przez zmarłego Króla, było rozporządzenie, którém ten przedziwny Monarcha złagodził karę wielu zbiegów, którzy się wazyli walczyć przeciwko niemu.

Jessoże w dniu 16tym Września Kanclerz Francyi, pełniący obowiązki Urzędnika stanuywilnego Domu Królewskiego, sporządził akt śmierci Ludwika XVIII. Wicezorem Kanclerz, Minister przydujący i Minister Domu Królewskiego zdięli pieczęć z Gabinetu zmar-

tego Króla, i znajdujące się tamże papiery, stósownie do zwyczaju wręczyli Królowi Następcy. Tegoż samego dnia o godzinie 1, byli Ministrowie u nowego Króla; Zachowawca Pieczęci złożył Pieczęć Państwa w ręce Króla, lecz otrzymał ją znów z rąk jego.

Smiertelne zwłoki Ludwika XVIII. odwiezła mnóstwo ludu; wyżey i niżey śmiertelnego toż siedzą na krzesłach: W. Podkomorzy i W. Jastrzążnik Francyi; bo obu stronach, na ławkach dwunastu Marszałków Państwa w wielkim stroiu urzędowym. Osoby należące do służby Jastrzążnika i dworskiéy są w pokojach; Duchowieństwo parafii St. Germain l'Auxerrois odczytuje modlitwy za zmarłych. Ciało Króla będzie nabalsamowane i potem na katafalku złożone.

Obrzęd żałobny za zmarłego Króla odprawić się miał w d. 20. Września w kościele katedralnym Paryżkim. W dniu tym miały być przypuszczone Sądy, Muniycipalność Paryżka i korpusy wojskowe dla pokrupienia ciała wodą święconą.

Pisma czasowe: Dziennik Paryżki i Chorągiew biała, z d. 16. Września zawierały, pierwsze sześć, ostatnie blisko pięć stronnie zupełnie białych z czarnymi obwodami. Mówią, iż na smutną wiadomość, pogrążającą Francyią w żalobie, nie może inna nowina Francuzkich czytelników zajmować.

Od d. 17. z. m. wszystkie Gazety Paryżkie wychodzą z czarnymi brzegami, oprócz: Konstytucyoniści i Kuryera Francuzkiego, którym Gwiazda surowonagania.

Pod tytułem: *Le Roi est mort! Vive le Roi!* wydał Wice-Hrabia Chateaubriand pismo lotne, które Dziennik Rozpraw i Gazeta: *Quotidienne* (a późniéy i *Monitor*) zupełnie umieściły.

Gazety Paryżkie zaprzeczają wieści, że Chateaubriand miał dom wiejski w Szwaycaryi. Równie mniemana przedaż Malmaisonu P. Rothszyldowi mianą jest za bezzasadną.

Gdy Xiążę Angoulême przyjął tytuł Delfina, jego małżonka, Madame, tytuł Delfinowy; więc Mademoiselle (córka Xiążęny Berry) będzie Madame, a Mademoiselle Orleańska, Mademoisellą Francyi.

W dniu 18tym Września przewodniczył Król Radzie Ministrów, trwającéy od godziny 12 w południe do 2 1/2. Stósownie do roz-

kazu Króla Delfin (Xiążę Angoulême) był obecny.

Nowy Król, oprócz mianowań między urzędnikami Dworu żadnych ważnych nie poczynił odmian. Zresztą przeznaczeni do jego osobistych usług zatrzymają i nadal swe urzędy.

Pierwsze pokoje u nowego Króla były nader świetne; liczone więcéy jak 1500 powozów.

Rozporządzenie nowego Króla zawidziane przez Zachowawcę Pieczęci, Hrabiego Peyronnet z d. 18. Września rozkazanie, przyjął Barona Ramond między honorowych Radców Stenu, a PP. Hrabiego Montigny, Barona Chaudour, Jourdana, Amiot i Colletnel, między honorowych Mistrzów do prośb.

Stósownie do Król: rozporządzenia kompanii pod imieniem: gwardyi przybocznéy Brata Królewskiego (Monsieur) rozporządzeniem z d. 21. Kwiet. 1819 z kompaniłą wojska Król: domowego zwana, tworzyć ma na przyszłość 5 kompaniłą gwardyi przybocznéy.

Mówią, że Król miał w d. 25. Września opuścić St. Cloud.

Wielka Brytania i Irlandya.

P. Canning udał się do Irlandyi dla przedzenia osmiu dni w Dublinie u Lorda Porucznika Margrabi Wellesleya. Karyer zapewnia, że podróż ta nie ma żadnego związku z polityką.

Według najnowszych przepisów dla marynarki wydanych przez Króla Angielskiego pod d. 24. Sierpnia, wszystka flota Angielska podzielona na sześć klass: pierwsza obejmie okręty trypokładowe; druga, statki pocztowe Króla i wszystkie dwupokładowe o 80 i więcéy działach; trzecia, wszystkie inne statki pocztowe i okręty o 70 i mniéy jak 80 działach; czwarta, okręty o 50 i mniéy jak 70 działach; piąta, okręty o 36 i mniéy jak 50 działach; szósta, okręty o 24 i mniéy jak o 36 działach; wszystkie te klasy okrętów, bez różnicy będą dowodzone przez Kapitanów, którzy nie będą się nazywać, jak dawniéy, Kapitanami pocztowymi. Słopy i okręty lombardyjskie zostawać będą pod rozkazami Kommodorów, a nie pod Kapitanami; ożólna kanonierskie, kutry, szonery i inne mniéjsze okręty pod sprawą Poruczników. Okręty dla wojska, ognia, straży, szpitalów, więzienia, składów i żywności należą podług okoliczności do klasy czwartéy. Liczba dział każdego okrętu przeznacza mu klasę.